

Mødedokument

B9-0041/2020

10.1.2020

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2

om den europæiske grønne pagt
(2019/2956(RSP))

Alexandr Vondra, Anna Zalewska
for ECR-Gruppen

B9-0041/2020

**Europa-Parlamentets beslutning om den europæiske grønne pagt
(2019/2956(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen "Den europæiske grønne pagt" (COM(2019)0640) og bilaget hertil,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019,
- der henviser til særrapporten fra Det Mellemlstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) med titlen "Global Warming of 1.5°C", panelets femte vurderingsrapport (AR5) og den sammenfattende rapport derom, dets særrapport om klimaændringer og landarealer og dets særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring,
- der henviser til den massive trussel om tab af biodiversitet, som er beskrevet i den globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelse fra Den Mellemlstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelse (IPBES) af 31. maj 2019,
- der henviser til Parisaftalen, afgørelse 1/CP.21 fra den 21. partskonference (COP21) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den 11. partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP11), som blev holdt i Paris, Frankrig, fra den 30. november til den 11. december 2015,
- der henviser til den 24. konference mellem parterne i UNFCCC (COP24), den 14. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP14), og tredje del af den første samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (CMA1.3), som afholdtes i Katowice, Polen, den 2.-14. december 2018, og den 25. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP25), den 15. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP15), og anden samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (CMA2), som blev afholdt i Madrid, Spanien, den 2.-15. december 2019,
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til de bæredygtige udviklingsmål,
- der henviser til Schlesienerklæringen om solidaritet og retfærdig omstilling, som blev vedtaget i tilknytning til COP24,
- der henviser til rapport af 4. december 2019 fra Det Europæiske Miljøagentur (EEA), "The European environment — state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe",
- der henviser til den uafhængige videnskabelige rapport af 24. september 2019 fra Kommissionens gruppe af ledende videnskabelige rådgivere med titlen "Scientific

Advice to European Policy in a Complex World" (Scientific Opinion No.7, Sep. 7),

- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd i henhold til artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal "[tilføre] Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og [fastlægge] dens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter";
- B. der henviser til, at medlemsstaterne i oktober 2014 enstemmigt vedtog EU's klima- og energimål for reduktion af drivhusgasemissioner med mindst 40 % i 2030 i forhold til 1990, sikring af en andel på mindst 32 % for vedvarende energi og forbedring af energieffektiviteten med mindst 32,5 %;
- C. der henviser til, at Kommissionen den 11. december 2019 fremlagde den europæiske grønne pagt og fastlagde Unionens vigtigste politiske mål og målsætninger, inden Det Europæiske Råd havde opnået konsensus om klimaneutralitetsmålet;
- D. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at EU i bestræbelserne på at nå sine klimamål optræder på en samlet og konsensusbaseret måde, som tager fuldt hensyn til bekymringerne hos de mindre velstående medlemsstater, der stadig er afhængige af fossile brændstoffer;
- E. der henviser til, at den europæiske grønne pagt fastsætter mål og en køreplan, som skal gøre EU til det første kontinent, der opnår klimaneutralitet inden 2050, hvilket går ud over Parisaftalens frist for reduktion af drivhusgasemissioner;
- F. der henviser til, at EEA anslår, at EU's medlemsstaters nuværende reduktionsforpligtelser for 2030 vil føre til en emissionsreduktion på 36 %, altså mindre end reduktionsmålet på 40 %; der henviser til, at dette tal med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil falde til under 34 %; der henviser til, at en reduktion på 50 % eller mere under disse omstændigheder forekommer yderst usandsynlig og vil kræve investeringer på et hidtil uset niveau;
- G. der henviser til, at opnåelse af klimaneutralitet vil kræve en betydelig økonomisk diversificering og omstilling og betydelige ændringer af forretningsmodeller og interne politikker; der henviser til, at disse ændringer vil skabe nye muligheder, men også store socioøkonomiske udfordringer i mange regioner og industrisektorer;
- H. der henviser til, at disse virkninger vil være ujævnt fordelt i EU og skabe både vindere og tabere; der henviser til, at dette bekræfter behovet for en robust og omfattende fond for retfærdig omstilling og støttemekanisme for at sikre, at "ingen lades i stikken";
- I. der henviser til, at resultaterne af COP25 viste, at der stadig er mange udfordringer, der skal tackles globalt, inden Parisaftalen kan udmøntes i en betydelig global reduktion af drivhusgasemissioner; der henviser til, at EU stadig er nødt til at beskytte sine industrier mod illoyal konkurrence fra regioner, der i mindre grad har forpligtet sig på klimaområdet;
- J. der henviser til, at den enkelte medlemsstat fortsat har ret til at "fastsætte betingelserne

for udnyttelsen af dens energiressourcer, dens valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning" (artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde);

1. noterer sig Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt og bifalder dens målsætning om at gøre EU's økonomi mere bæredygtig; konstaterer, at meddelelsen indeholder en række udfordrende initiativer med sigte på at lette overgangen til en lavemissionsøkonomi, samtidig med at der gives tilsagn om at arbejde konstruktivt hen imod opnåelse af en bedre miljøtilstand samt bevarelse af arbejdspladser, økonomisk konkurrenceevne og velfærd;
2. finder det betænkeligt, at Kommissionen med sin beslutning om at forelægge en så ambitiøs og vidtrækkende plan inden for så kort en tidsramme har ladet politisk betimelighed veje tungere end en grundig konsekvensanalyse; bemærker, at den foreslåede lovgivningsmæssige tidsplan kan indvirke negativt på troværdigheden og værdien af en evidensbaseret europæisk politikudformning samt tilvejebringelsen af de nødvendige finansielle ressourcer for at nå de opstillede mål;
3. understreger sin bekymring for, at den politiske spændvidde i den europæiske grønne pagt, som på en og samme gang skal tackle økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer og har vidtrækkende konsekvenser for mange sektorer, skal føre til yderligere kompetenceforskydning (competence creep), der undergraver EU's nærheds- og proportionalitetsprincip og fleksibilitetsbestemmelsen (artikel 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) til skade for medlemsstaternes beslutningsmyndighed;
4. mener, at en udvikling kun kan betragtes som bæredygtig, når samfundet, miljøet og økonomien prioriteres lige højt i den offentlige politikudformning;
5. mener, at overgangen til en lavemissionsøkonomi har potentiale til at skabe nye job inden for fremspirende industrier og teknologier, men at den også kan medføre sociale omkostninger og tab af arbejdspladser i de konventionelle industri- og energisektorer, hvilket ofte rammer de mest erfarne arbejdstagere uforholdsmæssigt meget; mener, at omstillingen til en kulstoffattige økonomi skal være socialt acceptabel og sikre adgang til anstændigt arbejde i de økonomier, der stadig er afhængige af fossile brændstoffer;
6. fordømmer enhver beslutning fra Kommissionen om at revidere nyligt vedtagen lovgivning, der endnu ikke er gennemført fuldt ud, da dette vil undergrave retssikkerheden i miljølovgivningen;
7. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udnytte innovationsprincippet i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivning inden for rammerne af den europæiske grønne pagt; bemærker, at dette vil sikre, at nye politikforslag støtter innovation og fremmer mere innovationsvenlige lovgivningsrammer;
8. sætter stor pris på Kommissionens tilsagn om at anvende "one in, one out"-princippet, hvorved et hvert lovgivningsforslag, der skaber nye byrder, samtidig fritager personer og virksomheder for en tilsvarende eksisterende byrde på EU-plan inden for samme politikområde;

9. understreger, at den politiske beslutningstagning vedrørende lovgivningsmæssige foranstaltninger skal foregå på en koordineret måde, og udtrykker stærk bekymring for, at individuelle forslag inden for pakken skal blive genstand for eskalerende ambitioner, som der ikke er fuld konsensus om, og true opfyldelsen af de overordnede mål for den europæiske grønne pagt; understreger behovet for en effektiv koordinering af alle relevante foranstaltninger for at sikre, at de i fællesskab bidrager til at nå de overordnede mål og i deres gennemførelse ikke kommer i konflikt med andre lovgivningsmæssige mål;
10. advarer om, at selv om meningsmålinger såsom Eurobarometers "Climate Survey" vidner om opbakning til generelle eller uspecificerede "klimatiltag", er de omkostninger eller livsstilsændringer, som gennemførelsen af disse tiltag vil indebære for den enkelte, ofte ikke klart angivet; mener derfor, at den folkelige støtte kan være "blød", og at mange europæere, når de udsættes for de omfattende forandringer, der er forbundet med den europæiske grønne pagt, kan ændre holdning, hvis de ikke får tilstrækkelig støtte; understreger betydningen af at sikre folkelig støtte til hele den vifte af foranstaltninger, der er skitseret i den europæiske grønne pagt, baseret på nøjagtige og ærlige vurderinger af deres sandsynlige virkninger og forventede omkostninger;
11. anerkender Parlamentets institutionelle ansvar for at mindske sit CO₂-fodaftryk; agter at vedtage egne foranstaltninger til reduktion af emissioner, herunder ved at udskifte sin vognpark med nulemissionskøretøjer, og opfordrer alle medlemsstater til at blive enige om et enkelt arbejdssted for Europa-Parlamentet;

Forøgelse af EU's klimaambitioner for 2030 og 2050

12. konstaterer, at EU for nylig har vedtaget love til gennemførelse af det mål om en reduktion af drivhusgasemissionerne med 40 %, der blev vedtaget enstemmigt af Det Europæiske Råd i 2014, og stadig er i gang med at implementere den relevante lovgivning; udtrykker derfor stærke forbehold over for den politiske og økonomiske realisme i Kommissionens planer om, mindre end seks år herefter, at øge reduktionsmålet for 2030 yderligere;
13. minder om, at Juncker-Kommissionen i sin vurdering konkluderede, at en fuldstændig gennemførelse af den eksisterende klimalovgivning ville føre til en emissionsreduktion på 45 % inden 2030 uden en formel ændring af målet; er imidlertid dybt bekymret over, at EEA vurderer, at EU's klimapolitik kun vil føre til en emissionsreduktion på 36 % frem til 2030, og at dette tal kan komme helt ned på 34 % som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU;
14. modsætter sig enhver øjeblikkelig forhøjelse af EU's nuværende nationalt bestemte bidrag (NDC) i henhold til Parisaftalen, idet EU stadig mangler at gennemføre lovgivning baseret på det nuværende bindende mål om at reducere emissionerne med mindst 40 % i forhold til 1990-niveauet inden 2030 (dvs. fase IV (2021-30) i EU's emissionshandelssystem (EU ETS), forordningen om indsatsfordeling osv.); bemærker, at ethvert forslag om at øge EU's emissionsreduktionsmål skal være baseret på en omfattende konsekvensanalyse med henblik på at evaluere alle tilknyttede risici og være i overensstemmelse med Parisaftalens cyklus for planlægning, gennemførelse og evaluering af fremskridt med hensyn til parternes NDC'er;

15. opfordrer Von der Leyen-Kommissionen til at tage hensyn til konklusionerne fra den foregående Kommission, der afviste at øge EU's reduktionsmål for 2030, og til at genoverveje sin tilgang, idet vi er bekymrede for, at denne kraftig forhøjelse vil bygge på upålideligt bevismateriale, som vil føre til alvorlige økonomiske og sociale problemer i mange regioner, og at EU's industrier vil blive udsat for konkurrence fra regioner med betydeligt lavere miljøstandarder;
16. er af den opfattelse, at en plan om at øge EU's mål for reduktion af drivhusgasemissioner til mindst 50 % eller måske endog 55 % vil kræve hidtil usete finansielle investeringer og ændringer af økonomiske modeller, som vil være til gavn for forholdsvis velstående medlemsstater, muligvis på bekostning af fattigere medlemsstater, som stadig i vid udstrækning er afhængige af støtte over samhørighedspolitikken;
17. støtter målene i Parisaftalen, herunder målet om at opnå klimaneutralitet i anden halvdel af dette århundrede; er af den opfattelse, at alle parter i Parisaftalen bør stræbe efter at nå dette mål så tidligt som muligt;
18. understreger sin bekymring over, at Kommissionen allerede har forpligtet sig til at opnå klimaneutralitet senest i 2050 uden at foretage en omfattende konsekvensanalyse eller udarbejdet en detaljeret plan for finansiering (herunder bestemmelser om en retfærdig omstilling) og uden at afvente Det Europæiske Råds fastlæggelse af EU's langsigtede politiske retningslinjer, som er dets rolle i henhold til artikel 15 i TEU;
19. mener, at EU kun kan nå langsigtede mål, såsom klimaneutralitet, hvis det handler i samdrægtighed; mener derfor, at der bør tages hensyn til alle medlemsstaternes og deres regioners, lokale myndigheders, industriens og civilsamfundets bekymringer;
20. noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at foreslå en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme; understreger, at dette kun er ét blandt flere mulige politiske redskaber, der kan tages i brug for at tackle CO₂-lækage, men at der skal foretages en grundig evaluering af dets indvirkning; understreger derfor, at et forslag om en CO₂-grænseafgift, som bør være en sidste udvej, hvis en international aftale fortsat ikke kan indgås, bør være i fuld overensstemmelse med WTO's regler og ledsages af en grundig konsekvensanalyse, der sammenligner med en række andre grundigt evaluerede politikmuligheder og tager hensyn til virkningerne på potentielt berørte sektorer og produkter, EU's konkurrenceevne samt de bredere handelsmæssige implikationer og følgevirkninger;
21. påpeger, at selv om EU når sit mål om at blive det første kulstofneutrale kontinent inden 2050, vil det kun have en marginal indvirkning på de globale emissioner (ca. 9 %); mener, at det derfor er bydende nødvendigt, at andre store økonomier opfylder deres tilsagn i henhold til Parisaftalen med henblik på at opnå klimaneutralitet i anden halvdel af dette århundrede; mener, at EU skal prioritere god lovgivning, opfyldelse af vores eksisterende forpligtelser i henhold til Parisaftalen og udnyttelse af vores diplomatiske indflydelse til at uddybe samarbejdet med tredjelande og dermed øge ambitionsniveauet globalt;

Levering af ren og sikker energi til en overkommelig pris

22. understreger, at opfyldelsen af klima- og energimålene for 2030 og 2050 ikke må undergrave den enkelte medlemsstats ret til at fastsætte sit energimiks og bør respektere princippet om teknologineutralitet;
23. mener, at atomkraft kan spille en rolle for at opfylde klimamålene, fordi den ikke udsender drivhusgasser, og at den også kan sikre en betydelig andel af elproduktionen i EU; mener ikke desto mindre, at der på grund af det affald, som denne energiform frembringer, er brug for en mellem- og langsigtet strategi, der tager højde for teknologiske fremskridt (laser, fusion osv.), der tager sigte på at forbedre hele sektorens bæredygtighed; opfordrer i den forbindelse indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til atomenergiens uundværlige bidrag til en kulstoffattig løsning, når den udarbejder sekundær lovgivning i henhold til rammen for fremme af bæredygtige investeringer;
24. understreger, at naturgas også skal være en primær energikilde, hvis Europa skal nå sine ambitiøse klimamål; minder om, at naturgassen spiller en vigtig rolle som "overgangsbrændstof", der i betydelig grad reducerer partikel- og CO₂-emissionerne og er med til at muliggøre en storstilet indførelse af vedvarende energikilder længe efter 2030; er bekymret over Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) beslutning om ikke længere at finansiere naturgasprojekter, der ikke omfatter CO₂-reduktion;
25. udtrykker støtte til den fjerde liste over projekter af fælles interesse, som indeholder en række væsentlige gasprojekter med henblik på at udvikle et velforbundet og chokresistent gasnet for EU og dets nabolande;
26. understreger, at reduktion af metanemissioner i forbindelse med aktiviteter i gassektoren ifølge Det Internationale Energiagentur er en af de fem vigtigste globale metoder til at nedbringe drivhusgasserne med henblik på at opfylde det ambitiøse mål på 2 °C, og at halvdelen af de pågældende emissioner kan undgås eller reduceres med en nettoomkostning på nul; minder om, at gassektoren har gjort betydelige fremskridt med hensyn til at begrænse metanemissionerne i Europa med en reduktion på 61 % i forhold til 1990-niveauet, samtidig med at gasforbruget er steget med 25 %;
27. glæder sig over, at Kommissionen agter at udarbejde retningslinjer, der kan bistå medlemsstaterne med at løse problemet med energifattigdom, som er et alvorligt problem i hele Europa, men navnlig i de østlige og sydlige medlemsstater; henleder opmærksomheden på, at der i EU som helhed er forskellige årsager til energifattigdom, herunder energipriser, faldende husstandsindkomster og boliger med dårlig energieffektivitet, og at der hersker stor uenighed blandt eksperter om, hvordan problemet skal løses; minder om, at der ifølge skøn vil være behov for mellem 55 og 110 mia. EUR i investeringer alene for at løse problemet med energiineffektivitet i lavindkomsthusstande;
28. understreger, at fjernvarmeprogrammer fortsat skal tildeles gratis kvoter under EU's emissionshandelssystem (EU ETS), fordi de leverer billig varme til borgerne, reducerer forureningen fra mindre effektive varmekilder og producerer energi på en effektiv måde gennem kraftvarme;

Mobilisering af industrien for en ren og cirkulær økonomi

29. bemærker, at drivhusgasemissioner i visse industrier er en uundgåelig del af produktionsprocessen, og at der i øjeblikket ikke findes nogen kommercielt rentable nulemissionsteknologier; understreger, at energiintensive industrier er en vigtig del af EU's økonomi og tegner sig for mere end 6 mio. direkte arbejdspladser og for flere forskellige værdikæder;
30. opfordrer derfor til en ny og integreret industripolitisk EU-strategi for energiintensive industrier med henblik på at fuldføre overgangen til en lavemissionsøkonomi i EU; minder om den rolle, som den offentlige politik vil spille med hensyn til at fremme industriel innovation gennem modernisering og rationalisering, hvilket vil føre til en reduktion af kapitalomkostningerne ved kulstoffattige projekter og skabelse af nye kulstoffattige produkter; er enig med Kommissionen i, at energiintensive industrier såsom stålproduktion er uundværlige, og opfordrer den indtrængende til at anlægge en sammenhængende strategisk tilgang til forvaltningen for at sikre vækst og beskæftigelse i hele sektoren;
31. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at forelægge et forslag baseret på Det Europæiske Kemikalieagents foreslåede begrænsning af tilsigtede anvendelser af mikroplast i produkter, der markedsføres i EU, med henblik på at undgå eller mindske udledningen heraf i miljøet;
32. er af den opfattelse, at det kan være gavnligt at lette og fremme reparation af produkter, både for at forlænge produktlevetiden og for at opdyrke sekundære markeder inden for produktreparation og levering af reservedele; bemærker den positive indsats, der for nylig er gjort i bilsektoren for at støtte en dynamisk og uafhængig reparationssektor, og mener, at denne model kan kopieres i sektorer, hvor produkterne egner sig til reparation;
33. anser en cirkulær økonomi for at være en afgørende forudsætning for en vellykket klimapolitik på grund af de store drivhusgasemissioner fra materialeforbrug i de forskellige faser af en lineær økonomis værdikæde (f.eks. udvinding, produktion, transport, anvendelse og bortskaffelse af materialer); glæder sig derfor over, at Kommissionen vil fremlægge en ny handlingsplan, herunder et initiativ vedrørende bæredygtige produkter og et særligt fokus på ressourceintensive sektorer såsom tekstil-, bygge-, elektronik- og plastsektoren; forventer, at denne handlingsplan vil være afgørende for udviklingen af nye politikker, der fremmer cirkulære produktions- og forbrugsmønstre i hele værdikæden;
34. er af den opfattelse, at indbygget forældelse er til alvorlig skade for forbrugerne og i strid med deres forventninger om mere holdbare og effektive produkter; minder om, at produkters holdbarhed og støtteperioder, herunder for digitale varer, specifikt er blevet behandlet i forbrugerlovgivning, som er vedtaget for nylig; opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen af disse nye foranstaltninger og foreslå yderligere forpligtelser, hvor det viser sig nødvendigt;
35. understreger, at nye forretningsmodeller, der er på vej i den kollaborative økonomi, har potentiale til at fremme grønnere økonomiske valg, herunder ved at forbinde folk med produkter, som de kan leje eller dele med andre, så de ikke længere behøver at købe dem selv; mener endvidere, at væksten i de digitale tjenester har gjort det muligt for forbrugerne at blive mere bevidste, også med hensyn til miljøvirkninger; mener, at

sådanne tjenester bør fremmes, og at nationale reguleringsmæssige hindringer bør fjernes for at muliggøre levering heraf på tværs af medlemsstaterne;

36. understreger de mulige fordele ved e-mærkning, som kan give nem og enkel adgang til lovgivningsmæssige oplysninger, herunder om overholdelse af gældende produktkrav eller standarder, nærmere oplysninger om sammensætning og adgang til reparation og vejledning om bortskaffelse, og opfordrer Kommissionen til at indføre e-mærkning af egnede produkter, herunder regulerede produkter; mener, at der kan opnås besparelser ved at fjerne behovet for trykte manualer og andre dokumenter, der i øjeblikket følger med produkterne;
37. er af den opfattelse, at byggevarerforordningen (CPR) har bidraget til udviklingen af et fælles marked for byggevarer i EU, men at der stadig er problemer; bemærker, at forsinkelser og manglende standardisering har forhindret gennemførelsen af harmoniserede krav, og opfordrer Kommissionen til at adressere dette problem, inden den træffer nye foranstaltninger; understreger, at CPR kan støtte mere bæredygtige valg, når den implementeres effektivt; minder om, at CPR i modsætning til forventningerne har øget efterlevelsedomkostningerne og især har være vanskelig at overholde for små virksomheder og mikrovirksomheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til implementeringsvanskelighederne i forbindelse med eventuelle overvejelser om en grundigere revision af CPR og dens forpligtelser;

Fremskyndelse af overgangen til bæredygtig og intelligent mobilitet

38. udtrykker bekymring over, at den nyligt indgåede foreløbige aftale om mobilitetspakke I, navnlig kravet om at returnere tunge køretøjer til etableringsmedlemsstaten hver ottende uge, er i modstrid med såvel formålet med Kommissionens oprindelige lovgivningsforslag om at reducere de negative miljøvirkninger som EU's klimamål, der er fastsat af Kommissionen i den nye europæiske grønne pagt, herunder målet om at opnå et klimaneutralt EU inden 2050, da dette krav vil resultere i en betydelig stigning i kørslen med tomme lastbiler på EU's veje og, kombineret med de begrænsninger, der er indført for cabotagekørsel, i en betydelig stigning i CO₂-emissionerne, forureningen og trafikbelastningen fra transportsektoren; minder om, at kravet om returnering af tunge godskøretøjer ikke var en del af Kommissionens forslag og ikke har været genstand for en konsekvensanalyse, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at tage øjeblikkelige skridt, herunder en fuldstændig konsekvensanalyse, for at fjerne dette krav og bringe de hermed forbundne uoverensstemmelser og modsigelser i al relevant EU-lovgivning og -politik ud af verden;
39. udtrykker forbehold over for "one size fits all"-tilgangen i forbindelse med vejafgifter for tunge godskøretøjer (eurovignetdirektivet) og Kommissionens ambition om at udvide anvendelsesområdet for ovennævnte direktiv med henblik på at gøre vejafgifter mere sammenhængende på tværs af vejtransportsektoren, og insisterer på, at medlemsstaterne bør bevare deres ret til at skræddersy deres afgiftspolitikker og muligheden for fortsat at tilbyde tidsbaserede vignetter;
40. understreger betydningen af at øge andelen af lavemissionstransportformer som f.eks. transport ad indre vandveje, søtransport og jernbanetransport, og understreger nødvendigheden af at øge kapaciteten af jernbaner og indre vandveje og sikre passende

"last mile"-adgang og jernbaneforbindelser med sammenkoblet jernbaneinfrastruktur ved terminaler på indre vandveje samt transportknudepunkter i oplandet; understreger, at kombineret transport skal blive et effektivt og funktionelt redskab for det indre europæiske marked for godstransport, der støtter multimodal godstransport;

41. er imod forsøg på at udvide EU's emissionshandelsordning til at omfatte vejtransport, da denne sektor allerede har standarder for reduktion af drivhusgasemissioner, og at medtage den i EU ETS kan føre til overdreven, fordyrende regulering og potentielt pålægge forbrugerne en tung økonomisk byrde;
42. udtrykker bekymring over Kommissionens planer om at revidere skattefritagelsen for flybrændstof, som kan være i strid med artikel 24 i konventionen fra 1944 om international civil luftfart (Chicago-konventionen), som fastlagde de retlige rammer for den internationale civile luftfart; påpeger, at fritagelsen af luftfartsselskaber fra nationale skatter og toldafgifter på en række luftfartsrelaterede produkter, herunder reservedele, forråd og brændstof, er et standardelement i bilaterale lufttrafikaftaler mellem enkelte lande; understreger, at hvis der ikke indgås en global aftale om beskatning af flybrændstof, er det meget sandsynligt, at skridt til at lægge afgifter på internationale flyvninger (enten på nationalt plan eller på EU-plan) vil tilskynde til "tankering", hvorved flyselskaberne fylder så meget brændstof som muligt på deres fly, hver gang de lander uden for EU, for at undgå at betale afgift; mener, at hvis der skal indføres en afgift på flybrændstof, skal det ske på verdensplan og afspejle flyets størrelse og brændstoffeffektivitet;

Fra jord til bord: udformning af et retfærdigt, sundt og miljøvenligt fødevarer-system

43. fremhæver EU's landbrugssektors afgørende bidrag til at garantere fødevarerikkerheden, bevare EU's landdistrikter og yde miljøpleje; understreger, at det er nødvendigt at bevare den økonomiske, miljømæssige og sociale bæredygtighed i den nye fælles landbrugspolitik og i jord til bord-strategien med modernisering og adgang til forskning og innovation som et tværgående mål; understreger behovet for en bottom-up-tilgang, der inddrager landbrugere fra alle generationer, med særlig vægt på unge landbrugere, passende økonomisk compensation og incitamenter til løsninger, der er til gavn for alle, under hensyntagen til lokale forhold;
44. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's landbrugere har adgang til de bedste tilgængelige værktøjer såsom nye teknikker til planteforædling og præcisionsdyrkning; udtrykker bekymring over den langsommelighed, hvormed værktøjerne på nuværende tidspunkt gøres tilgængelige, og opfordrer Kommissionen til at prioritere vurderingen af nye teknikker og produkter, understøttet af videnskabelig rådgivning, og til at ajourføre lovgivningen, hvor det er nødvendigt, for at sikre, at landbrugerne har adgang til disse værktøjer;
45. opfordrer til, at der skabes lige konkurrencevilkår for landbrugssektoren, og opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere sammenhængen mellem forslagene under den europæiske grønne pagt med handelspolitikkerne for at sikre, at den europæiske landbrugssektors levedygtighed ikke undergraves af illoyal konkurrence som følge af ulige produktionsstandarder;
46. understreger behovet for, at alle led i fødevarekæden samt forbrugerne bidrager til

bæredygtige fødevarer ved at reducere affaldsmængden og maksimere mængden af landbrugsprodukter, der anvendes som fødevarer og foder; opfordrer Kommissionen til at fortsætte bestræbelserne på at forbedre primærproducenternes forhandlingsposition for at sikre, at de ekstraomkostninger, der er forbundet med bæredygtighedsinitiativer, kan tjenes ind, når produkter markedsføres;

47. understreger, at vilkårlige reduktioner i anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler (PPP'er) ikke er til gavn for hverken bestøversundheden eller landbrugssektoren; bemærker, at medlemsstaterne allerede har afprøvet og (i Danmarks tilfælde) opgivet reduktionsmål i deres nationale handlingsplaner i henhold til direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider (direktiv 2009/128/EF), da denne tilgang ikke afspejler kompleksiteten i forvaltning af skadegørere og sygdomme under varierende lokale forhold ved hjælp af integreret bekæmpelse af skadegørere;
48. understreger betydningen af en forskningsbaseret tilgang med hensyn til godkendelse af aktivstoffer, gennemsigtighed og effektiv risikokommunikation for at sikre, at beslutninger om risikostyring og forbrugertillid kan godtages;
49. opfordrer Kommissionen til at forbedre sin kommunikation for på en hensigtsmæssig og letforståelig måde at informere offentligheden om behovet for PPP'er i produktionen af sikre og prismæssigt overkommelige fødevarer og om enhver påvist indvirkning på menneskers sundhed og miljøet; bemærker, at dette bør omfatte en forklaring af forskellen mellem fare og risiko, acceptable risici og fastslåede sikre anvendelsesformer og sætte faren og risikoen ved brug af PPP'er i perspektiv i forhold til brugen af andre kemiske produkter og stoffer i husholdningerne; anbefaler, at disse oplysninger gøres lettilgængelige og sætter brugerne i stand til at træffe eventuelle risikobegrænsende foranstaltninger;
50. understreger det potentiale, som bæredygtige fiskeriprodukter har for at bidrage til en jord til bord-strategi for bæredygtige fødevarer; opfordrer til en nultolerancestrategi for ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri; understreger behovet for at forbedre kontrolproceduren og overholdelsen af EU-lovgivningen i forbindelse med import af fiskevarer og akvakulturprodukter;

Bevarelse og genoprettelse af økosystemer og biodiversitet

51. bemærker med bekymring, at det af IPBES' globale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester fremgår, at naturen på verdensplan er i tilbagegang med en hidtil uset hastighed, og at arterne uddør i stigende tempo; hilser det derfor velkommen, at Kommissionen agter at forelægge en ambitiøs strategi for biodiversitet senest i marts 2020 - som skal følges op med en specifik indsats i 2021 - og i den forbindelse fastlægge EU's holdning med henblik på at spille en ledende rolle på den 15. konference mellem parterne i biodiversitetskonventionen (CBD COP15), der skal finde sted i oktober 2020 i Kunming, Kina, med globale mål for beskyttelse af biodiversitet og nye målbare mål for at tackle de primære årsager til tab af biodiversitet i EU;
52. bemærker, at forurening, byernes ekspansion, jordforsegling og ødelæggelse af levesteder er vigtige årsager til tab af biodiversitet; påpeger, at det af IPBES' globale vurdering af biodiversitet og økosystemydelse fremgår, at arealet af byområder er fordoblet siden 1992; opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af

byområdernes og byernes rolle i bevarelsen af biodiversitet til brug for ordninger såsom dagsordenen for byerne i EU for at bidrage til udviklingen af politikker til beskyttelse af biodiversiteten;

53. opfordrer Kommissionen til at foreslå et omfattende sæt foranstaltninger baseret på due diligence til at reducere EU-forbrugets jordfodaftryk (herunder ved hjælp af lovgivning), der kan sikre bæredygtige og skovrydningsfrie forsyningskæder for produkter, der markedsføres i EU, samt en EU-handlingsplan for palmeolie;
54. understreger, at skov- og skovlandbrugstjenester, som er til gavn for klimaet og biodiversiteten, henhører under medlemsstaternes kompetence; påpeger vigtigheden af at bygge på skovejernes ekspertise i forbindelse med fremme af bæredygtig forvaltning og effektiv anvendelse af råstoffer;
55. støtter udviklingen af den blå økonomi, da den bidrager til den generelle økonomiske vækst, navnlig i kystområder og på øer;
56. understreger betydningen af at anvende nogle af de disponible midler til at afbøde virkningerne af og risiciene ved hydrologisk ustabilitet, seismisk aktivitet, kysterosion og ustabile kystlinjer, som er taget til i de seneste to årtier;

Målsætningen om nulforurening for et giftfrit miljø

57. afventer resultatet af Kommissionens kvalitetskontrol vedrørende hormonforstyrrende stoffer, som vil bidrage til en bredere vurdering af, hvorvidt EU's kemikalielovgivning opfylder sit mål om at beskytte menneskers sundhed og miljøet ved at minimere eksponeringen for disse stoffer; bemærker, at der, selv om der allerede er fastlagt kriterier for identifikation af hormonforstyrrende stoffer i henhold til lovgivningen om PPP'er og biocider, er behov for forsigtighed med hensyn til udarbejdelse og anvendelse af harmoniserede kriterier på andre områder, da de skal omfatte lovgivning, der forbyder brugen af hormonforstyrrende stoffer, lovgivning, der gør det muligt at udstede tilladelser, som er underlagt strenge krav, og lovgivning, der ikke udtrykkeligt henviser til hormonforstyrrende stoffer, men regulerer dem ved hjælp af generelle bestemmelser;
58. understreger, at overgangen til en cirkulær økonomi vil kræve udfasning i muligt omfang af problematiske stoffer for at sikre udviklingen af ugiftige materialecyklusser, hvilket vil lette genanvendelse og være afgørende for etableringen af et velfungerende marked for råstoffer;
59. opfordrer Kommissionen til at bygge videre på den strategiske tilgang til risici hidrørende fra lægemidler under vandrammedirektivet og udarbejde et lovforslag om håndtering af udledning af lægemidler i miljøet såvel som følge af fremstillingsprocessen som af anvendelsen og bortskaffelsen af lægemidler;

Finansiering af den europæiske grønne pagt og sikring af en retfærdig omstilling

60. forventer, at budgetmidlerne i den næste finansielle programmeringsperiode kommer til at stå i et rimeligt forhold til de planer, der er beskrevet i den europæiske grønne pagt; bekræfter behovet for at bevare et stærkt fokus på europæisk merværdi som et ledende princip; afviser nedskæringer i samhørighedspolitikken, som vil underminere EU's

vigtigste investeringsinstrument til finansiering af arbejdspladser og vækst, opnåelse af territorial konvergens og fremme af udviklingen på regionalt plan;

61. insisterer på, at der skal opstilles klarere mål og fokuseres på et mindre antal resultatindikatorer af højere kvalitet, der fastlægger og overvåger udgifter knyttet til klimaindsatsen og håndteringen af tab af biodiversitet;
62. er bekymret over, at de foreslåede indtægtskilder for grønne bidrag til EU-budgettet kan føre til ubalancer; støtter det nuværende system med nationale bidrag og understreger, at bidragene baseret på bruttonationalindkomsten (BNI) er de mest retfærdige egne indtægter, da de er baseret på hver enkelt medlemsstats økonomiske formåen; konstaterer, at skatteområdet henhører under medlemsstaternes enekompetence;
63. anerkender den afgørende rolle, som EU's finansielle institutioner spiller med hensyn til at muliggøre en grøn omstilling; noterer sig i den forbindelse, at EIB har fordoblet sit klimamål for 2025 fra 25 % til 50 %; udtrykker dog på ny sin beklagelse over, at EIB's nye investeringspolitik begrænser støtten til gas, som fortsat er en vigtig overgangsenergikilde i medlemsstater, som er afhængige af fossile brændstoffer;
64. opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at vurdere eventuelle ulemper ved at fremme selektive investeringer, herunder bestemmelser om lempelse af kapitalkravene for at kunne afsætte flere midler til grønne aktiver; opfordrer Kommissionen til at anvende en mere struktureret og sammenhængende tilgang for at begrænse risikoen for strandede aktiver;
65. gentager, at der skal ydes tilstrækkelig finansiel støtte til de berørte kul- og kulstofintensive regioner under energiomstillingen; understreger, at ikke alle regioner starter fra det samme sted i deres omstilling til en klimaneutral økonomi, at ikke alle regioner har de samme værktøjer, og at ikke alle regioner vil blive ramt lige hårdt af konsekvenserne; understreger derfor, at en omstilling, der tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de mest sårbare regioner, befolkninger og sektorer, er af afgørende betydning; bifalder EIB's beslutning om at lånefinansiere op til 75 % af værdien af projekter vedrørende den retfærdige omstilling i de fattigste medlemsstater;
66. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den nye fond for retfærdig omstilling består af yderligere midler ud over dem, der er afsat til støtte under samhørighedspolitikken; bemærker, at investeringer i retfærdig omstilling bør holdes udenfor, når nationale underskud vurderes i henhold til stabilitets- og vækstpagten, så de offentlige myndigheder får mulighed for i stedet at investere i service og infrastruktur;
67. opfordrer Kommissionen til at sikre den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i forbindelse med omstilling, idet der lægges særlig vægt på de dårligst stillede regioner, områder, der er berørt af industriel omstilling (primært kulmineregioner og områder, der er afhængige af kulstofintensive industrier såsom stålproduktion), tyndt befolkede områder og miljømæssigt sårbare områder;

Mobilisering af forskning og fremme af innovation

68. understreger den rolle, som forskning og innovation skal spille med hensyn til at gennemføre overgangen til en kulstoffattig økonomi; understreger, at forskning og

innovation, herunder frontlinjeforskning, kan støtte alle økonomiske sektorer, og at anvendelsen af nye teknologier, selv om de ikke er direkte relateret til miljøvirkninger, kan have positive afsmittende virkninger, der bidrager til omstillingen;

69. understreger behovet for forsknings- og innovationspolitikker for at udvide adgangen til og fremme tilgængeligheden af klimaneutrale energiforsyninger til globalt konkurrencedygtige priser; understreger i denne forbindelse nødvendigheden af demonstration i industriel skala af banebrydende teknologier, herunder "rent kul", og behovet for at fremme udviklingen og udbredelsen af CO₂-opsamling og -lagring; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte storstilede pilotprojekter, der har til formål at bevise, at en ren teknologi vil være levedygtig inden for en periode på fem til ti år, og at fremme en storstilet udrulning heraf derefter;
70. understreger den afgørende rolle, som Horisont Europa spiller som katalysator for innovation og forskning i EU og programmets potentiale til at bidrage til at bringe nye teknologier på markedet; finder det vigtigt, at denne kapacitet uddybes og anvendes yderligere for at støtte overgangen til en lavemissionsøkonomi; opfordrer Kommissionen til yderligere at styrke samarbejdet mellem offentlige aktører inden for forskning og industri med henblik på fortsat at fungere som drivkraft for den praktiske anvendelse af innovative teknikker og fremme en hurtig udrulning af nye teknologier;
71. understreger behovet for koordinering mellem Horisont Europa og andre EU-programmer for at undgå overlapninger; finder det også vigtigt, at der inden for rammerne af Horisont Europas strategiske plan er en stærk grad af intern koordinering og supplerende foranstaltninger, der omfatter partnerskaber, missioner og videns- og innovationsfællesskaber, med henblik på at udnytte fordelene ved og effektiviteten af samarbejdsbaserede arbejdsmetoder;
72. gentager, at det er nødvendigt, at der i den strategiske plan for Horisont Europa fokuseres på strategier og lavemissionsteknologier med henblik på at puste nyt liv i kul- og kulstofintensive overgangsområder;
73. henleder opmærksomheden på den centrale rolle, som Innovationsfonden og Moderniseringsfonden spiller i EU ETS, og opfordrer til en forøgelse af antallet af kvoter, der tildeles dem, hvis de er tilgængelige;

"Gør ingen skade" – integrering af bæredygtighed i alle EU-politikker

74. mener, at offentlige indkøb kan være en vigtig drivkraft, og konstaterer, at Kommissionen vil overveje, hvordan man kan lette grønne offentlige indkøb; mener, at bæredygtighedskriterier bør spille en rolle i beslutningsprocessen for offentlige indkøb, navnlig når de støtter en effektiv anvendelse af skatteydernes penge på længere sigt;
75. noterer sig, at Kommissionens kommende forslag til et 8. miljøhandlingsprogram bør være i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt og lette opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling med henblik på at levere resultater og sikre en forudsigelig og koordineret indsats i forhold til EU's miljø- og klimaændringspolitikker;
76. erindrer om den vigtige rolle, som forsigtighedsprincippet spiller i udviklingen af EU's politikker; bemærker, at Kommissionens tilgang til dets anvendelse har vist sig at være

tilstrækkelig, og mener derfor, at der ikke er behov for en revision for at sikre, at foranstaltningerne under den europæiske grønne pagt er i overensstemmelse med dette princip;

EU som global leder

77. bemærker, at EU for at nå Parisaftalens mål skal samarbejde med de øvrige signatarer, da det ikke vil være i stand til effektivt at tackle udfordringerne i forbindelse med miljøforringelse og klimaændringer på egen hånd; understreger, at EU i tæt samarbejde med medlemsstaterne skal samarbejde med tredjelande, navnlig G20-økonomierne, som står for ca. 80 % af de globale drivhusgasemissioner;
78. støtter forslagene til en grøn dagsorden for det vestlige Balkan; mener, at dette som led i den bredere udvidelsesproces vil bidrage til, at førtiltrædelseslandene kan anvende EU-retten på områderne energi, klima, landbrug, transport og miljø;
79. understreger betydningen af den fælles EU-Afrika-strategi, navnlig i lyset af det enorme potentiale, kontinentet rummer for at sikre biodiversiteten og begrænse drivhusgasemissionerne; er af den opfattelse, at enhver strategi skal forbedre de lokale samfunds sundhed og trivsel;
80. insisterer på at opretholde en strategisk dialog med Kina, navnlig som forberedelse til dette års topmøde mellem EU og Kina i Leipzig og CBD COP15; understreger samtidig den skadelige rolle, Kina spillede under forhandlingerne på COP25 i Madrid, navnlig hvad angår gennemsigtigheden af emissionsreduktionstilsagnene i henhold til Parisaftalen;
81. erkender, at globale klima- og miljøudfordringer kan blive en kilde til konflikt, hvilket kan føre til fødevarerusikkerhed og migrationsstrømme, som også kan ramme EU og dets medlemsstater; mener derfor, at den europæiske grønne pagt også bør omfatte EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
 - o
 - o o
82. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.